

Győri Ítéltábla

Az ügy száma: Mf.V.30.004/2026/6.

A felperes: Felperes1

(Cím1

A felperesi képviselő: dr. Tárnok Cecília ügyvéd

(Cím13.)

Az alperes: Alperes

(Cím2)

Az alperesi képviselő: Kállay és Társa Ügyvédi Iroda

(Cím14.)

A per tárgya: munkáltatói kártérítés megfizetése

Az elsőfokú bíróság neve és fellebbezéssel támadott határozatának száma:

Tatabányai Törvényszék, Jelen ügy száma.

A fellebbezést előterjesztő fél és a fellebbezés sorszáma:

Alperes, 119.

Í t é l e t

Az ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletének nem fellebbezett részét nem érinti, megfellebbezett rendelkezéseit helybenhagyja.

Az ítéltábla kötelezi az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperes részére 300.000 (háromszázezer) forint perköltséget.

A bíróság kötelezi az alperest, hogy fizessen meg a „NAV Bírósági határozatban megállapított eljárási illetékbevételei számla” megnevezésű 10032000-01070044-09060018 számú költségvetési számlára 660.525 (hatszázhatvanezer-ötszázhuszonöt) forint feljegyzett fellebbezési illetéket.

A fizetendő illeték a határozat jogerőre emelkedését követő 60. napon válik esedékessé.

Az illeték megfizetése során közleményként fel kell tüntetni az illetékfizetési kötelezettséget tartalmazó jogerős bírósági határozatot hozó bíróság megnevezését és a bírósági ügyszámot, valamint az alperes adószámát is.

Az ítélettel szemben nincs helye fellebbezésnek.

I n d o k o l á s

[1] A másodfokú bíróság a fellebbezési eljárásban az elsőfokú bíróság által megállapított tényállást tekintette irányadónak, amely szerint a felperes 2017. május 10. napjától állt munkaviszonyban az alperessel határozatlan időre operátor munkakörben.

[2] A felperes 2021. február 11. napján munkahelyén balesetet szenvedett, amikor a munkavégzés befejezését követően a munkahelyéről távozóban a kijárat elé belülről elhelyezett nagyméretű, gumi aljú lábtörlő szőnyegben, mivel az felgyűrődött a kilépésnél megbotlott, bal kézfejeére esett, kezét és vállát megütötte.

[3] A felperes egy héttel a balesetet követően COVID fertőzést kapott, bal vállának fájdalmát ennek tudta be. A COVID járvány által előidézett körülmények miatt a munkabaleseti jegyzőkönyv felvétele nehezített volt. Az alperes által 2021. március 8-án felvett munkabaleseti jegyzőkönyv szerint a balesetet az okozhatta, hogy a gyárat elhagyó munkavállalók lépés közben felgyűrték a lábtörlő szőnyeg sarkát, amit a 2021. február 11-én fennálló extrém erősségű szél megemelt, amikor betört a folyosóra a mozgásérzékelővel ellátott ajtónyílásán. Személyi tényező a munkabaleseti jegyzőkönyvben rögzítésre nem került.

[4] Az alperes 2021/32. sorszámon 2021. március 8-án meghozott határozatával üzemi balesetként ismerte el, melyben megállapította, hogy az eset következtében a felperes bal kézfej kisujjának zúzódását szenvedte el. A határozatban alperes azt is rögzítette, hogy a felperes 2021. február 11. napján 13 óra 55 perckor bekövetkezett balesete munkaidőben, a munkavégzéssel összefüggésben történt, ezért az alperes a felperes balesetét üzemi balesetnek elismerte.

[5] A felperes vállá a COVID betegség alatt egyre jobban fájt, emiatt tanús reumatológust felkereste 2021. április 8. napján, aki a bal kar, váll fájtalmait regisztrálta. 2021. november 10. napján felperes bal vállán műtétet végeztek el a Kórház1.

[6] 2023. február 2. napján Üzemorvos üzemorvos soron kívüli alkalmassági vizsgálata során megállapította, hogy felperes az általa ellátott munkakör betöltésére nem alkalmas. Az alperes a felperes operátor munkakörre vonatkozó egészségügyi alkalmatlanságára alapítottn 2023. március 19. napjával felmondással megszüntette a felperes munkaviszonyát. A felperes havi távolléti díja a munkaviszony megszűnésének időpontjában 350.200 forint volt. Az alperesnél az átlagos éves bérfejlesztés az operátor munkakörben 2021. július 1. napjától 7 %, 2023. április 1. napjától 10 %, 2024. január 1. napjától 6% -os mértékű volt.

[7] A felperes a baleset során bal kézfejen két ujjának repedését, továbbá bal vállának rotátor-ínszalag szakadását szenvedte. A felperes össz-szervezeti egészségkárosodása 20 %, a baleset okozta egészségkárosodás mértéke 20%. A baleseti egészségkárosodás végállapotnak tekinthető, abban érdemi változás nem várható.

[8] A felperes jelenlegi egészségi állapotában a nehéz fizikai munka elvégzésében akadályozott, valamint korlátozott olyan tevékenységben, amelyhez a bal váll ízület fokozott igénybevétele szükséges. A felperes a nehéz háztartási munkák elvégzésében is akadályozott, és korlátozott olyan háztartási tevékenység elvégzésében, amelyhez a bal váll ízület fokozott igénybevétele szükséges. A felperes akadályozott olyan sporttevékenységek végzésében is, amelyben a bal felkar fokozott igénybevétele szükséges.

[9] A Megyei Kormányhivatal06/Fog-009370-1/2023. ügyiratszámú határozatában felperes álláskeresői járadékra való jogosultságát 2023. május 11. napjától 90 napra megállapította, melynek összege naptári naponként 7.604 forint volt.

[10] A felperes 2023. szeptember 21. napján elhelyezkedett a cég1 Kft.-nél adminisztrátor munkakörben. A felperes munkaideje napi 4 óra, havi bruttó alapbére az elhelyezkedés időpontjában 148.200 forint, 2024. januártól bruttó 163.000 forint volt, 2025. januártól bruttó 174.400 forintra emelkedett.

[11] A felperes kereseti kérelmet terjesztett elő, amelyben kötelezni kérte az alperest, hogy fizessen meg részére 8.000.000 forint sérelemdíjat, 2023. május 1. napjától véghatáridő nélkül 20.000 forint havi háztartási járadék összeget. Elmaradt keresetveszteségi járadék címén 2023. június 1. napjától 2023. augusztus 31-ig terjedő időszakra 340.239 forint, továbbá 2023. október 1. napjától havi 164.630 forint járadékot igényelt, és kérte az alperes perköltségben való marasztalását.

[12] A felperes kereseti kérelmét a keresetveszteségi járadék tekintetében módosította, 2023. június 1-től 2023. augusztus 31-ig 141.954 forint havi járadék, összesen 425.862 forint keresetveszteség megfizetésére kérte kötelezni az alperest, 2023. szeptember 1-től 2023. december 31-ig havi 193.171 forint, 2024. január 1-től 2024. december 31-ig havi 199.946 forint, 2025. január 190.655 forint összegben kérte az alperes marasztalását.

[13] A felperes a sérelemdíj vonatkozásában az ítélet meghozatalakor irányadó bírói gyakorlat alapján kérte az összeg megállapítását.

[14] A felperes kereseti kérelmét a 2012. évi I. törvény (a továbbiakban: Mt.) 166. § (1) bekezdésre, a 167. § (1) bekezdésére, a 177. §-ra alapította, a sérelemdíj tekintetében a 2013. évi V. tv. (a továbbiakban: Ptk.) 2:52. §-ra, a 2:43. § a) bekezdésére hivatkozott, a kártérítési igényérvényesítésnél a Ptk. 6:522. § -át jelölte meg.

[15] A felperes a kereseti kérelmében előadta, hogy bal vállának fájdalma miatt nem tudja a karját teljes mértékben megemelni, időként fizioterápiára jár. Nehéz, közepesen nehéz munkát nem tud végezni, valamint nem tud emelni, terhet emelni. Kiemelte, hogy egzisztenciális gondok elé néz. Jelenleg egy rehabilitációs Kft.-nél dolgozik, de csak 4 órában tudják foglalkoztatni. A baleset előtt fizikai munkát végzett, de ilyen munkakörben nem tud elhelyezkedni, a baleset 46 éves korában érte, és annak következményei egész életén át végig kísérik. A bal vállának fájdalma alvászavart okoz, és az öltözködésnél, fürdésnél, hajmosásnál, esetenként segítségre szorul.

[16] A felperes a baleset előtt aktívan sportolt, szeretett kerékpározni, kerékpártúrákat tettek élettársával, rendszeresen járt fitnesz szalonokba, a baleset idegileg megviselte, a rendszeres fájdalom rontja a hangulatát, élettársával is feszültebb lett a viszonya.

[17] A felperes a háztartási járadék vonatkozásában előadta, hogy élettársával ketten laknak egy önkormányzati bérlakásban, ahol a balesetig egyedül látta el a háztartási munkát, melyet jelenleg az élettársa végez.

[18] A felperes hivatkozott arra, hogy az alperes által kiállított üzemi baleseti jegyzőkönyv tartalmazza, a felperes a baleset bekövetkeztében vétlen volt, ezért az alperes köteles megtéríteni a munkaviszonnyal összefüggésben keletkezett kárát. Alapvető személyiségi joga sérült, erre tekintettel érvényesít sérelemdíj iránti igényt.

[19] Az alperes ellenkérelmében a felperes keresetének elutasítását és perköltségben történtő marasztalását kérte. Az alperes álláspontja szerint nem áll fenn ok-okozati összefüggés a felperes egészségügyi állapota és a felperes által munkaviszonya során elszenvedett baleset között, erre tekintettel vitatta a felperesi igényt, mind jogalapjában, mind összecszerülésében.

[20] Az alperes ellenkérelmében az Mt. 167. § (2) bekezdésére hivatkozott, amennyiben a bíróság mégis megállapítaná a baleset és a felperes egészségi állapota közötti ok-okozati összefüggést, a kármegosztás szabályainak alkalmazását kérte, arra tekintettel, hogy a felperes vétkesen közrehatott és kárenyhítési kötelezettségének nem tett eleget.

[21] Az alperes előadta, hogy a felperes azt jelezte, hogy 2022. szeptemberében sérült meg, majd módosította ezt a nyilatkozatát, hogy sérülése összefügg a 2021. február 11. napján elszenvedett üzemi balesettel. A felperes táppénzes igazolásának kódja 4-es, és a házi orvos sem javította ki a 2022. szeptemberi táppénzes állomány kódját.

[22] Az alperes hivatkozott arra is, a felperes nem igazolta, hogy egészségügyi állapota összefüggésben lenne az elszenvedett munkahelyi balesettel. Az alperes jogi érvelése kapcsán kifejtette, hogy a sérelemdíj jogalapjának meghatározásakor az Mt. kárfelelősségre vonatkozó rendelkezéseit kell alkalmazni, amennyiben a jogalap a kár tekintetében nem áll meg az ok-okozati összefüggés hiánya miatt, úgy a kereseti követelés nem megalapozott.

[23] Az alperes másodlagos hivatkozásként előadta, hogy álláspontja szerint nem következett volna be a károsodás, vagy az jelentősen kisebb mértékű lett volna, ha a felperes az általában elvárható körülményekkel közlekedik, jobban ügyel a környezetére, és észlelnie kellett volna a szőnyeg felgyűrődését, így a megbotlás elkerülhető lett volna. Ezért kármegosztás alkalmazásának van helye, utalt az 1/2018 (VI.25.) KMK véleményben foglaltakra.

[24] Az alperes a felperes által igényelt sérelemdíj összegét jelentősen eltúlzottnak találta, a havi 20.000 forintos háztartási járadékra való jogosultságot nem tartotta alátámasztottnak. A keresetvesztés kapcsán a számítási metódust nem vitatta, csak annak jogalapját, mivel a felperes nem igazolta, hogy eleget tett kárenyhítési kötelezettségének.

[25] Az elsőfokú bíróság a felperes kereseti kérelmét részben megalapozottnak találta, kötelezte az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 5.000.000 forint sérelemdíjat, továbbá 2023. május 1. és 2025. november 30-a közötti időszakra 620.000 forint lejárt háztartási járadékot. Kötelezte tovább az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg felperesnek 2023. június 1. napjától 2025. november 30. közötti időszakra 2.054.335 forint lejárt keresetvesztési járulékot, ezen összeg után 2024. augusztus 1. napjától késedelmi kamatot.

[26] A bíróság kötelezte az alperest, hogy fizessen meg felperesnek minden hónapban előre esedékesen a hónap 15. napjáig havi 20.000 forint háztartási járadékot, havi 48.519 forint keresetvesztési járadékot. Az alperes az első járadékrészt 2025. december 15. napjáig köteles megfizetni a felperesnek. A bíróság a fentieket meghaladóan a felperes kereseti kérelmét elutasította. Az ítélet a lejárt összegű, valamint a folyamatosan fizetendő keresetvesztési járadék vonatkozásban fellebbezésre tekintet nélkül végrehajtható. Az elsőfokú bíróság rendelkezett ítéletében a perköltségviselésről a felek pernyertessége-peresztessége arányában.

[27] Az elsőfokú bíróság az Mt. 166. § (1) és (2) bekezdésében, a 167. § (2) bekezdésében, a 173. § (1) bekezdésében, és a 9. § alapján a Ptk. 2:42-54. §-ában írtakat alkalmazta.

[28] Az elsőfokú bíróság megállapította, hogy a felek között nem volt vitatott, hogy felperest a munkavégzését követően az alperesnél baleset érte. Vitatott volt, hogy a felperes kárának egy része a felperes vétkes közrehatása (sietség miatt következett be), továbbá, hogy a felperes kárenyhítési kötelezettségének nem tett eleget.

[29] Az elsőfokú bíróság a jogvita elbírálása során figyelemmel volt az 1/2018. (VI. 25.) KMK véleményre, tekintettel arra, hogy felek között nem volt vitatott, hogy a felperest az alperesnél fennállt munkaviszonyával összefüggésben a munkavégzés során érte a baleset.

[30] Az elsőfokú bíróság a bizonyítási eljárás során igazságügyi orvosszakértői véleményt szerzett be, mely alapján megállapította, hogy a felperes össz-szervezeti egészségkárosodása 20 %-os mértékű, amelyen belül a baleset okozta egészségkárosodás mértéke 20 %. A baleseti eredetű egészségkárosodás végállapotnak tekinthető, abban érdemi változás nem várható. A kórtörténet és a körülmények alapján a szakértő a baleseti mechanizmus, a felperes életkora alapján a szakértői vélemény rögzítette, véleményezhető, hogy a rotátor köpeny sérülése az üzemi baleset következménye. A felperes a kialakult egészségi állapotában nehéz fizikai munka elvégzésében akadályozott, és korlátozott olyan tevékenységben, amelyhez a bal vállízület fokozott igénybevétele szükséges.

[31] A szakértői vélemény alapján megállapítható, hogy az üzemi baleset mechanizmusa és a sérülés jellege alapján véleményezhető, hogy a felperes által 2021. február 11-én elszenvedett balesettel ok-okozati összefüggésben áll a felperes jelenlegi egészségi állapota.

[32] A felek az igazságügyi orvosszakértői véleményt elfogadták, erre tekintettel az elsőfokú bíróság megállapította, hogy a perben nem merült fel olyan adat, mely szerint a felperes perben érvényesített kára és az alperesnél bekövetkezett baleset között az ok-okozati összefüggés ne állna fenn. Az elsőfokú bíróság figyelembe vette tanú5 tanúvallomását a vállsérülés keletkezése körében.

[33] Az elsőfokú bíróság a baleset mechanizmusának feltárására, a felek közrehatásának megállapítására egyéb érdekelt1 igazságügyi munkavédelmi szakértőt rendelte ki. A szakértő 2025. május 25. napján kelt szakvéleményében rögzítette, hogy az ajtó előtti szőnyeg felülete csökkent a elesés kockázatát, kifelé irányban szélmentes időben nem volt botlásveszélyes. A szakértői vélemény rögzítette azt a szakértői álláspontot, miszerint a szőnyeg felgyűrődése a kinyílt ajtón beáramló erős szél következtében alakulhatott ki, amely a felperes testét is érte, amely egy váratlan helyzetet hozott létre, feltehetően zavart okozott a veszély kezelésében. A szakértő megállapította, hogy a baleset bekövetkeztében a jelzett sebességű szél alapvetően közrehatott, ha nincs a jelzett szél, a szőnyeg csak úgy gyűrődik fel, ha azt valaki felgyűri. A fent leírt mértékű kitüremkedés botlást okozó kockázata kicsi. A baleset idején a műszak letelte után a munkavállalók jellemzően kifelé mentek, valószínűtlen, hogy szél nélkül a felgyűrődés akkor következzen be, amikor a felperes kifelé megy.

[34] Az alperes a szakvélemény kapcsán a szakértői vélemény kézhezvételét követően ellenkérelem változtatást terjesztett elő, melyet 2025. június 10-én nyújtott be a bíróságra. Az elsőfokú bíróság 96. sorszámú végzésével az alperes ellenkérelem változtatás iránti kérelmét a 2016. évi CXXX. törvény (a továbbiakban: Pp.) 216. § (1) bekezdésére hivatkozással elutasította. Az elsőfokú bíróság kitért arra, hogy új tény nem merült fel, az extrém erősségű szél már a baleset bekövetkeztékor ismert volt, ezt a baleseti jegyzőkönyv is rögzíti. Az eljáró szakértő nem tett új tényállítást, a korábban ismert körülményt rögzítette, az erre alapozott ellenkérelem változtatást nem fogadta el a bíróság.

[35] Az elsőfokú bíróság a munkavédelmi szakértői véleményből kiemelte, hogy a felperes vétkes közrehatását nem lehetett megállapítani, a baleset bekövetkeztében a jelzett sebességű szél közrehatott.

[36] Az elsőfokú bíróság nem fogadta el az alperes ellenőrzési körre vonatkozó ellenkérelem változtatását, így az ellenőrzési körön kívüliséget érdemben nem kellett vizsgálnia. Kitért az 1/2018. (VI. 25.) KMK véleményben hivatkozottakra, hogy mi tartozik a munkáltató ellenőrzési körébe. Az elsőfokú bíróság nem vizsgálta az alperes ellenkérelem változtatásában szereplő rendkívüli méltánylást érdemlő körülmények alapján történő mentesítés iránti kérelmet, melyet az Mt. 167. § (3) bekezdésre hivatkozással terjesztett elő.

[37] Az elsőfokú bíróság rögzítette, hogy az alperes az Mt. 166. § (2) bekezdés b) pontja alapján nem mentesülhet a felelősség alól, mivel a munkavédelmi szakértő megállapítása alapján a kár nem kizárólag a felperes elháríthatatlan magatartásának következménye, a felperes vétkes közrehatása nem volt megállapítható.

[38] Az Mt. 167. § (2) bekezdése szerint a felperes vétkes magatartása körében az alperes által hivatkozott figyelmetlenség az 1/2028. (VI. 25.) KMK vélemény alapján sem alapozza meg a munkavállaló vétkes közre hatását (Legfelsőbb Bíróság Mfv.I.10.317/1999/4.).

[39] Az elsőfokú bíróság kiemelte, hogy perfelvételi szakban tájékoztatta az alperest, ő köteles bizonyítani, hogy a felperes kárenyhítési kötelezettségének nem tett eleget, továbbá azt, hogy a kárt részben felperes elháríthatatlan magatartása okozta, ezen túlmenően azt is, hogy a felperes együttműködési kötelezettségének nem tett eleget.

[40] Az elsőfokú bíróság döntése alapjául fogadta el az igazságügyi orvosszakértői véleményt, és annak megállapítását, mely szerint a felperes részére nem róható fel, hogy hét hónappal később ment el orvoshoz a pandémia idején, mivel igazolt COVID fertőzése volt. A felperes jelenlegi állapotának kialakulásában ez nem játszott szerepet.

[41] Az elsőfokú bíróság megállapította, hogy a felperes kárenyhítési kötelezettségét nem sértette meg, az alperes az Mt. 166. § (1) bekezdése szerinti objektív felelősségére figyelemmel a felperes részére az okozott kár megtérítésére köteles.

[42] Az elsőfokú bíróság a háztartási járadék jogcímén előterjesztett kérelem vonatkozásában megállapította, hogy az alperes a háztartási járadék igény összecszerűségét nem vitatta, kizárólag a jogalapját.

[43] A keresetveszteségi járadék tekintetében vizsgálta az elsőfokú bíróság a jogalap megalapozottságának megállapítását követően, hogy a felperes kárenyhítési kötelezettségét teljesítette-e azzal, hogy napi négy órás részmunkaidőben helyezkedett el. A beszerzett igazságügyi orvosszakértői vélemény alapján a felperes jelenleg nehéz fizikai munka elvégzésében akadályozott, illetve korlátozott. A felperes napi négy órában adminisztratív munkakörben dolgozik. A felperes a perfelvételi szakban nem adott elő olyan tényt, körülményt, amely alapján egészségi állapotából kifolyólag kizárólag napi négy órában tud

elhelyezkedni. A felperes jelentkezést nem küldött el más álláshelyre, nem igazolta, hogy próbált állást keresni.

[44] Az elsőfokú bíróság osztotta az alperes azon álláspontját, miszerint nem találta igazoltnak, hogy a felperes egészségi állapota miatt nem tud nyolc órában munkát végezni. A Pp. 214. § (5) bekezdése alapján e körben csatolt orvosi alkalmassági véleményt, mint utólagos bizonyítási indítványt a Pp. 220. § (7) bekezdés alapján figyelmen kívül hagyta, tekintettel arra, hogy perfelvételi szakban a felperes nem hivatkozott arra, hogy egészségi állapota miatt csak napi négy órában tud munkát végezni.

[45] Az elsőfokú bíróság a felperes kárenyhítési kötelezettségre vonatkozó bizonyítottság hiányában a munkáltatójánál napi nyolcórás munkavégzést vette figyelembe a számításoknál, erre tekintettel 2023. június 1-től augusztus 31-ig 425.862 forintot, 2023. szeptember 1-től 2023. december 31-ig 289.552 forintot, 2024. január 1-től 2024. december 31-ig 805.212 forintot, míg 2025. január 1-től 2025. szeptember 30-ig 833.709 forintot állapított meg keresetveszteség járadék jogcímén. A havi keresetveszteségi járadék összegét 48.519 forintban határozta meg, melynek első részletét 2025. december 15-től köteles az alperes felperes részére megfizetni.

[46] Az elsőfokú bíróság a felperes által előterjesztett sérelemdíj iránti igény összezszerúségét is vizsgálta és értékelte, hogy felperes jelenlegi egészségi állapotában akadályozott olyan sportok üzésében, melyekben a bal felkar fokozott igénybevétele szükséges. Az elsőfokú bíróság figyelembe vette a meghallgatott tanúk nyilatkozatát, és figyelemmel volt a megállapított egészségkárosodás mértékére, arra, hogy abban érdemi változás nem várható. Kiemelte, hogy a sérelemdíj az emberi személyiség értékminősége változásának kompenzálása, amely akkor állapítható meg, ha a személyiségre jellemző helyzet a korábbihoz képest hátrányosan változik meg (Mfv.II.10.237/2019/4.).

[47] A bizonyítékok mérlegelését követően a bíróság felperes részére 5.000.000 forint sérelemdíjat tartott alkalmasnak arra, hogy a személyiségi jogsértéssel okozott hátrányt kompenzálja az ítélelhozatalori értékviszonyokra figyelemmel.

[48] Az elsőfokú bíróság a perköltségviselés tekintetében a Pp. 21. § (3) bekezdés a) pont, valamint a 83. § (3) bekezdésének alkalmazásával a felperes pernyertességi arányát 86 %-ban, az alperesét 14 %-ban határozta meg. Az elsőfokú eljárás illeték fizetéséről az 1990. évi XCIII. tv. (továbbiakban Itv.) 39. § (1) bekezdése alapján rendelkezett, míg az ügyvédi munkadíj mértékéről a 32/2003.(VIII.22.) IM. rendelet 3. § (2) bekezdés a) pontjának alkalmazásával.

[49] Az ítélettel szemben az alperes nyújtott be fellebbezést, elsődleges fellebbezési kérelmében az elsőfokú ítélet, valamint a 96. sorszámu végzés megváltoztatását kérte akként, hogy a 2025. június 10-i keltű érdemi ellenkérelem változtatás iránti kérelmet hagyja jóvá a másodfokú bíróság és az érdemi ellenkérelem változtatásban megjelölt másodlagos ellenkérelem alapján a felperes keresetét, mint alaptalant teljes egészében utasítsa el, és marasztalja teljes első- és másodfokú perköltségben a felperest. Az elsődleges fellebbezéssel az ítélet és hivatkozott végzés valamennyi rendelkezését támadta.

[50] Az alperes másodlagosan a Pp. 369. § (3) bekezdés d) pontja alapján kérte felülvizsgálni az elsőfokú bíróság ítéletét az anyagi jogszabályok szerinti mérlegelési jogkörben hozott döntés tekintetében, az Mt. 167. § (3) bekezdésének alkalmazását kérve, melyet az alperes álláspontja szerint az elsőfokú bíróság jogszabálysértő módon mellőzött. A Pp. 383. § (2) bekezdése alapján a felperes sérelemdíjra, elmaradt háztartási járadékra és elmaradt keresetkülönbözetre vonatkozó kérelmét jelentős mértékben mérsékelni, a háztartási, valamint jövedelempótló járadék megfizetése iránti kérelmet teljeskörűen elutasítani kérte. A perköltség viselés tekintetében a peres felek pernyertessége-pervesztessége arányában kérte az ítélet rendelkezésének megváltoztatását.

[51] Az alperes a fentieken túlmenően a Pp. 369. § (3) bekezdés e) pontja alapján a megítélt keresetveszteségi járadék tekintetében annak végrehajtási idejének meghatározását kérte azzal, hogy az legfeljebb az öregségi nyugdíjig fizetendő, és ezzel az elsőfokú bíróság ítéletét kérte kiegészíteni, tekintettel arra, hogy az ítélet fizetési véghatáridőt nem tartalmaz. Az alperes az első- és a másodlagos fellebbezési kérelem tekintetében a 32/2003.(VIII.22.) IM rendelet 3. § (2) bekezdés a) pontja alapján számította fel perköltségigényét az áfa összegével növelten.

[52] Az alperes az elsőfokú bíróság által megállapított tényállást az ítélet [3] bekezdése vonatkozásában annyiban vitatta, hogy a rendelkezésre álló iratokból és vallomásokból nem lehetett olyan következtetést levonni, mely szerint a szennyfogó szőnyeg „a kihaladáskor nagy mértékben felgyűrődött állapotban volt”. Az iratokból és vallomásokból az következik, hogy vélhetően kis mértékben volt felgyűrődve a szőnyeg, a felperes kilépéskor a befújó viharos erejű széllelés volt az, ami a szennyfogó szőnyeg alá nyúlva, annak jelentős felgyűrődését okozta, és felperes lábára csavarodott (munkabaleseti jegyzőkönyv és felperes személyes előadása 2024. március 5. tárgyalási jegyzőkönyv 4. oldal).

[53] Az alperes álláspontja szerint az első fokon eljáró bíróság a megállapított tényállásból és jogszabályi előírásokból téves következtetést vont le, az ítéleti marasztalás sem jogalapjában, sem összesszerűségében és indokolásában nem helytálló. Az alperes az elsőfokú eljárás során jogi álláspontját érdemi ellenkérelmében, a tárgyalásokon szóban részletesen előadta, az okirati és egyéb bizonyítékokat a bíróság elé tárta, melyeket változatlanul fenntart és kért figyelembe venni.

[54] Az alperes elsődlegesen a 2025. június 10-i keltű érdemi ellenkérelem változtatás iránti kérelmének jóváhagyását, és az érdemi ellenkérelem változtatásban megjelölt másodlagos ellenkérelem alapján a felperes keresetét, mint alaptalanul teljes egészében elutasítani kérte.

[55] Az alperes álláspontja szerint az elsőfokú bíróság 96. sorszámú végzésével alaptalanul utasította el az alperes érdemi ellenkérelmének módosítását. Az alperes szakértő2 igazságügyi szakértő 2025. május 25-i keltű szakvéleményéből szerzett tudomást arról a tényről, mely szerint a felperes balesetét kizárólag a viharos erejű szél okozta (szakértői vélemény 2. oldal alja, 6. pont). Az nem vitatott tény, hogy erős szél volt, de a bizonyosság arról, hogy ez egy szokatlan, viharos erejű szél volt, csak a szakvélemény alapján került megállapításra, ami újdonság volt a perben. Az újdonság abban az új tényben is megmutatkozik, mely szerint

alapvetően és kizárólag ez a viharos erejű szél a baleset oka, alperesnek e körben nem volt felróhatósága, hiszen akkor járt volna el felróhatóan, ha nem helyezi ki a kérdéses szennyfogó szőnyeget, melynek kihelyezésére vonatkozó kötelezettsége munkavédelmi előírásokból fakad.

[56] Az alperes kérte a 96. sorszámú végzés felülvizsgálatát és módosítását akként, hogy a másodfokú bíróság az alperes érdemi ellenkérelem módosításának helyt ad. A módosított ellenkérelem alapján az Mt. 166. § (2) bekezdés a) pontja szerint kérte megállapítani, hogy az alperes mentesül a kártérítési kötelezettség alól arra tekintettel, hogy a kárt az ellenőrzési körén kívül eső olyan körülmény (viharos erejű szél) okozta, amellyel nem kellett számolnia, és nem volt elvárható, hogy a károkozó körülmény bekövetkezését elkerülje, vagy a kárt elhárítsa. Mindezek alapján kérte a felperes keresetének elutasítását. A felperes balesetét olyan véletlennek láncolata okozta, amelyre lehetetlen volt felkészülni, és nem lehetséges elhárítani és megelőzni. Az alperes álláspontja szerint tévedett az elsőfokú bíróság, amikor arra az álláspontra helyezkedett, hogy a szennyfogó szőnyeg az alperes ellenőrzési körén belül van, és emiatt az Mt. 166. § (2) bekezdés a) pontja nem alkalmazható, mert az alperes álláspontja szerint nem a szőnyeg az alperes ellenőrzési körén kívül eső körülmény, ha nem a szél. Egy vis major körülmény, amellyel az alperesnek számolnia nem kellett, amely tekintetében nem volt elvárható az sem, hogy a károkozó körülmény bekövetkezését elkerülje, vagy a kárt elhárítsa. Az 1/2018.(VI.25.) KMK vélemény 2/1. pontjára utal.

[57] Az alperes a másodlagos fellebbezési kérelmével az elsőfokú bíróság ítéletének Pp. 369. § (3) bekezdés d) pontja alapján való felülvizsgálatát kérte, az anyagi jogszabályok szerinti mérlegelési jogkörben hozott döntés tekintetében, és az Mt. 167. § (3) bekezdésének alkalmazását. Az alperes álláspontja szerint az elsőfokú bíróság jogszabálysértő módon nem vette figyelembe az Mt. 167. § (3) bekezdésének alkalmazását, annak ellenére, hogy azt a 2025. november 5. napján megtartott tárgyaláson is kérte. Az alperes másodlagosan kérte, hogy az Mt. 167. § (3) bekezdés alkalmazásával nagyobb mértékben mentesítse a másodfokú bíróság az alperest a hátrányos jogkövetkezmények alól. Hivatkozott az új Mt. bevezetése kapcsán azon jogalkotói szándékra, mely a korábbi Mt. működési kör fogalmának kiterjesztő értelmezésével szemben kívánt hatni annak érdekében, hogy a régi Mt. kapcsán kialakult rendkívül széleskörű munkáltatói kártérítési felelősséget szűkítse. A sérelemdíj és kártérítés büntető funkciója sem tudja elérni a célzott joghatást, mert jelen esetben nincs előírásértés, amit alperes elkövetett volna, nincs olyan hibás gyakorlat, amin alperesnek jobbitani kellene, lehetne.

[58] Az alperes álláspontja szerint az 5.000.000 forint sérelemdíj eltűlzott, erre tekintettel a sérelemdíj összegének mérséklését kérte.

[59] Sérelmezte továbbá az alperes, hogy az elsőfokú ítélet a 48.519 forint összegű keresetveszteségi járadék tekintetében nem rendelkezett véghatáridőről. Keresetvesztség csak addig jelentkezhet, amíg a felperes keresőképes, nem részesül öregségi vagy azzal egyenértékű egyéb nyugellátásban. Amennyiben a másodfokú bíróság megítélendőnek találja a keresetveszteségi járadékot a felperes részére, az alperes kéri a Pp. 369. § (3) bekezdés e) pontja alapján az ítélet kiegészítését a fentiekben kért korlátozással.

[60] Az alperes a Pp. 376. § (1) bekezdés a) pontja alapján tárgyalás tartását, és a másodfokú eljárásban a jogi képviselő ügyvédi munkadíjának megállapítását kérte áfával növelt összegben.

[61] A felperes fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú bíróság ítéletének helybenhagyását, és a 17/2024. (XII.9.) IM számú rendelet 2. § (1) bekezdés a) pontja alapján a csatolt megbízási szerződés szerint kérte marasztalni az alperest azzal, hogy a jogi képviselő áfa mentes.

[62] Az elsőfokú bíróság széleskörű bizonyítást folytatott le, a jogszabályok helyes alkalmazásával megalapozott ítéletet hozott. Az alperes által felvett baleseti jegyzőkönyv rögzítette, hogy a kijáratí ajtó előtt elhelyezett lábtörlő szőnyeg sarkát a kifelé haladó munkavállalók lépés közben felgyűrhatték, és az extrém erejű szél ezt a felgyűrődést megemelve okozta felperes elbotlását. Alperes a per során a baleseti jegyzőkönyvben foglaltakat nem vitatta.

[63] Az alperes védekezésében azt vitatta, hogy felperes egészségi állapota és a baleset közötti okozati összefüggés hiányzik, és a felperes vétkes közrehatására, illetve a kárenyhítési kötelezettség elmulasztására hivatkozott. Ezeket a hivatkozásait a fellebbezésében nem tartotta fenn.

[64] A felperes álláspontja szerint az elsőfokú bíróság 96. sorszámú végzésével megalapozottan utasította el az alperes ellenkérelem változtatását, mert az extrém erejű szél, mint közreható körülmény kezdettől fogva ismert volt az alperes számára. Megjegyezte a felperes, hogy a 86 km/óra szélerősség csak a jegyzőkönyv szerint extrém erősségű valójában viharos szélnek minősül, és messze van az igen erős és főleg az orkán erejű, 118 km/óra erejű szélről. Egy kijárat kialakításánál ilyen erejű széllel lehet és kell is számolni. Téves az alperes érvelése, miszerint a balesetet kizárólag az extrém szél okozta. A felperes álláspontja szerint a szél erőssége viharos volt, a balesetet a kijáratnál elhelyezett szőnyeg, annak felgyűrődése, és az abban történő elbotlás okozta. Ez nem tekinthető az ellenőrzési körön kívül eső körülménynek. Hivatkozott a BH2024.89 számú döntésére, mely szerint a munkáltató ellenőrzési körébe tartozik minden olyan tevékenység, vagy körülmény, melynek alakítására a munkáltatónak bármilyen lehetősége volt.

[65] Nem arról van szó, hogy egy orkán erejű szél az alperes udvarán felkapta majd leejtette, hanem arról, hogy az alperes által kialakított kijáraton az alperes által megválasztott és az általa adott módon elhelyezett, adott körülmények között felgyűrődött lábtörlőben felperes megbotlott. Az alperes más típusú lábtörlőt is választhatott, azt le is ragaszthatta volna, esetleg le is sülyeszthette volna a padozatba. Az alperesnek mindezen körülmények kialakítására ráhatása volt. Az alperes alaptalanul hivatkozott az Mt. 166. § (2) bekezdés a) pontjára.

[66] A felperes hivatkozott továbbá arra is, hogy az alperes a 116. sorszámú jegyzőkönyvben a kiegészítő perfelvétel körében a módosított ellenkérelmét nem tartotta fenn, az eredeti ellenkérelemben foglaltak szerint kérte a kereset elutasítását. Erre a fellebbezése nem terjedt ki. Egy fenn nem tartott ellenkérelemmel kapcsolatban nem terjeszthet elő fellebbezést, hiszen az úgy tekintendő, hogy elsőfokon arra nem hivatkozott.

[67] Az Mt. 167. § (3) bekezdés alapján a méltányosság alkalmazása csak rendkívüli esetekben lehet indokolt. Az alperes egy 250 milliárdos árbevétellel és 100 milliárdos saját tőkével rendelkező munkáltató. A felperes egészségesen hozzávetőleg 250.000 forint nettó jövedelemmel rendelkezett, jelenleg 100.000 forint nettó jövedelemmel rendelkezik, és önkormányzati lakásban él. Ilyen körülmények között az alperes által kért méltányosság a legnagyobb méltánytalanságot okozná a felperesnek, a megítélt kártérítés nem nevezhető magasnak, ezt az alperes sem állította.

[68] A fellebbezés nem megalapozott.

[69] A másodfokú bíróság a Pp. 376. § (1) bekezdésének alkalmazásával a fellebbezést tárgyaláson bírálta el és megállapította, hogy a Pp. 379. § és 380. §-ában írt feltételek nem álltak fenn, a fellebbezést annak korlátai között, a Pp. 370. §, 372. §, 369. § (1) és (3) bekezdés d), e) pontjaiban foglaltak alapján bírálta el.

[70] A másodfokú bíróság elsődlegesen azt vizsgálta, hogy az elsőfokú bíróság 96. sorszámú végzése meghozatalakor a Pp. 216. § (1) bekezdésében, a 219. §-ában és a 222. §-ában írtakat helyesen alkalmazta-e. Nem vitatottan a felperest ért balesetről készült jegyzőkönyv a baleset leírásánál rögzíti, hogy a baleset idején „extrém erős erejű szél pedig a kijárat automatikus nyitásakor betört az ajtónyíláson, felgyűrte a szőnyeget.” Az alperes a balesethez vezető okként azt tüntette fel, hogy „Feltehetően a gyárat elhagyó munkavállalók lépés közben felgyűrtek a lábtörlő szőnyeg sarkát, amit aztán a 2021. 02 11-én fennálló, extrém erősségű szél megemelt, amikor betört a folyosóra a mozgásérzékelővel ellátott ajtó nyitásakor.”.

[71] Az alperes a 2023. november 30-án előterjesztett 7. sorszámú ellenkérelmében az Mt. 167. § (2) bekezdés alapján kármegosztás alkalmazását kérte a felperes figyelmetlen közlekedésére hivatkozással. Az alperes szerint a felperesnek észlelnie kellett volna a szőnyeg felgyűrődését és azt át kellett volna lépnie. Az ellenkérelemben az alperes nem hivatkozott az Mt. 166. § (2) bekezdés a) pontja alapján arra, hogy az általa is ismert erősségű szélre tekintettel a balesetet olyan, az ellenőrzési körén kívül eső körülmény okozta, amellyel nem kellett számolnia, és nem volt elvárható, hogy a károkozó körülményt elkerülje.

[72] Az elsőfokú eljárásban beszerzett 81. sorszámú igazságügyi munkavédelmi szakértői vélemény 3. pontjában a szakértő megállapította, hogy a baleset bekövetkeztében a szél közrehatott. A szakértő ezzel a megállapításával alátámasztotta, hogy az alperes által felvett baleseti jegyzőkönyvben (2021. március 8.) a balesethez vezető okokat az alperes helyesen rögzítette. A másodfokú bíróság osztotta az elsőfokú bíróság álláspontját, mely szerint a 81. sorszámú igazságügyi munkavédelmi szakértői vélemény nem tartalmazott új tény, ezért az alperes erre alapított, 2025. június 10-én előterjesztett ellenkérelem-változtatása nem engedhető meg, a Pp. 216. § (1) bekezdés a) pontja szerinti feltétel nem áll fenn. Az elsőfokú bíróság a Pp. 219. § (1) és 222. § (1) bekezdését is helyesen alkalmazta, eljárási szabályt nem sértett, amikor 96. sorszámú végzésével az alperes ellenkérelem-változtatását elutasította, jogi indokait a fellebbezéssel támadott ítéletében kellő részletességgel kifejtette.

[73] Az elsőfokú bíróság a 81. sorszámú igazságügyi munkavédelmi szakértői véleményt, a tanúk nyilatkozatait és az okirati bizonyítékokat (baleset jegyzőkönyv) a Pp. 279. §-ában foglaltaknak megfelelően értékelte és állapította meg, hogy a felperes a perbeli baleset bekövetkeztében nem hatott közre, kármegosztás alkalmazásának nincs helye, az alperes az Mt. 166. § (1) bekezdése szerint a felperes munkaviszonnyal összefüggésben keletkezett kárát köteles megtéríteni. A fentiekben részletesen kifejtettekre tekintettel a bíróságnak az Mt. 166. § (2) bekezdés a) pont szerinti mentesülés feltételeit az alperesi ellenkérelem korlátaira tekintettel nem kellett vizsgálnia.

[74] Az alperes másodlagos fellebbezési kérelmére figyelemmel a másodfokú bíróság felülbírálati jogkörében a Pp. 369. § (3) bekezdés d) pontja szerint, az alkalmazott anyagi jogszabályok szerinti mérlegelési jogkörben hozott döntés felülvizsgálata során kitér arra, hogy az Mt. 167. § (3) bekezdésben rögzítettek alapján nincs helye az alperes kártérítés alóli mentesítésének. Az alperes rendkívüli méltánylást érdemlő körülményre nem hivatkozott, ilyet nem igazolt.

[75] A felperes részére megállapított sérelemdíj összegének meghatározásánál az elsőfokú bíróság értékelte, hogy felperes jelenlegi egészségi állapotában akadályozott minden olyan tevékenységben, a sportolásban is, amelyben a bal felkar fokozott igénybevétele szükséges, csak ereje fokozott megfeszítésével képes tartósabb ideig kerékpározásra, hegymászásra vagy edzőteremben sportolni. A meghallgatott tanúk nyilatkozatai is alátámasztották, hogy a felperes életminősége hátrányosan változott a balesetből eredő egészségkárosodás miatt. A felperesnél megállapított egészségkárosodás véglegesnek tekinthető, abban érdemi változás nem várható. Az ítélethozatalkori ár- és értékviszonyok tükrében, valamint a Kúria precedensképes határozatára (Mfv.II.10.237/2019/4.) is figyelemmel a másodfokú bíróság nem tartotta indokoltnak az 5.000.000 forint összegű sérelemdíj mérséklését.

[76] A harmadlagos fellebbezési kérelem kapcsán kiemeli a másodfokú bíróság, hogy a keresetvesztési járadékról az elsőfokú bíróság az Mt. 171. § (1) bekezdése és a 172. § rendelkezéseinek helyes alkalmazásával döntött. A felperes a keresetvesztési járadékra addig jogosult, amely időpontig igazolható, hogy a járadék folyósításának feltételei fennállnak. Amennyiben a kártérítés megállapítása után a körülményekben változás következik be, a járadék összegének felülvizsgálata, módosítása kérhető az Mt. 174. § (1) és (3) bekezdéseiben foglaltak alapján.

[77] A másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp. 383. § (2) bekezdésére és a 386. § (4) bekezdésére utalva, helyes indokai alapján hagyta helyben.

[78] Az alperes fellebbezése nem vezetett eredményre, a Pp. 83. § (1) bekezdése értelmében köteles a másodfokú eljárás perkölségének viselésére. A felperes ügyvédi munkadíj igényét a 17/2024. (XII.9.) IM rendelet 2. § (1) bekezdés a) pontja alapján bírálta el a másodfokú bíróság, és kötelezte az alperest annak megfizetésére. Az ügyvédi munkadíj áfát nem tartalmaz.

[79] A másodfokú bíróság a Pp. 102. § (1) bekezdés alapján rendelkezett a fellebbezési illetékekről, melynek összegét az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény 39. § (1), (3) bekezdése és 46. § (1) bekezdésére figyelemmel állapította meg.

[80] A Pp. 365. § (2) bekezdése szerint az ítélettel szemben nincs helye fellebbezésnek.

Győr, 2026. április 21.

Dr.Bartus Erika s.k.	Dr.Mózsa Gábor s.k.	Dr.Sarmon Hedvig s.k.
a tanács elnöke	előadó bíró	bíró